

[Justitsministeren.]

mindre ændringer af lovens §§ 23 og 31. Disse bestemmelser har givet anledning til fortolkningstvivel, og de foreslås derfor præciseret. I overensstemmelse med den tidligere færdselslov og på linje med forarbejderne til den gældende lov fastslås det, at det er forbudt at lade heste eller kreaturer færdes på vej, uden at de er undergivet forsvarlig bevogtning.

Et sådant forbud må anses for påkrævet af hensyn til færdselssikkerheden.

Med hjemmel i færdselslovens § 57, stk. 1, er der ved bekendtgørelse fastsat regler, hvorefter det militære forsvars personel i visse tilfælde kan regulere færdslen. Da der med hensyn til civilforsvarets personel har vist sig at være et tilsvarende behov, foreslås bemyndigelsen i § 57, stk. 1, udvidet, således at også dette personel kan bemyndiges til under særlige omstændigheder at foretage færdselsregulering.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Helveg Petersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om ungdommens uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed.

Den 24. januar i år fremsatte jeg for folketinget forslag til lov om ændring i lov nr. 178 af 6. juni 1961 om ungdommens uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed. Dette lovforslag, der tilsigtede en forøgelse af uddannelsesfondens midler, skulle have virkning fra den 1. april 1964, dog således at bevillingen til de i lovforslagets § 1, nr. 1, stk. 1, nævnte formål — studerende ved offentligt anerkendte læreanstalter og fagskoler — skulle forhøjes med 10 mill. kr. allerede for indeværende finansår.

Da det imidlertid har vist sig, at det tidligere fremsatte forslag ikke vil kunne blive færdigbehandlet inden den 1. april 1964, har man fundet det rettest at søge den omhandlede forhøjelse på 10 mill. kr. for finansåret 1963-64 gennemført ved særlig lov.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til det den 24. januar i år fremsatte lovforslag, anbefaler jeg det nu fremsatte lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen): For venstre og det konservative folkeparti tillader jeg mig herved at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Om skattelempler til fremme af uddannelsen).

Idet jeg henviser til lovforslaget og de omfattende bemærkninger, skal jeg udtale, at venstre og det konservative folkeparti med dette lovforslag dels

1) ønsker gennem skattelettelser for forældrene at fremme den private støtte til de studerende og dels

2) gennem afskrivning af lån at fremme interessen for anvendelsen af lån til studerende.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at samfundet har pligt til at forbedre vilkårene for de familier, som med egne midler finansierer børnenes uddannelse. Jeg skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at medens man her i landet skærper skattebestemmelserne for forældrene på det tidspunkt, hvor børn under videre uddannelse kræver de største ofre af forældrene, gør man i andre lande det modsatte. Det er i samfundets interesse at lette vilkårene for de forældre, der søger at give deres børn den bedst mulige uddannelse med henblik på fremtiden. Ud fra en retfærdighedsbetragtning må det også være rimeligt, at de mennesker, der ikke belaster statskassen, får andre muligheder for at støtte deres børn. Hvis der ikke gennemføres bestemmelser som de her foreslåede, vil der også være en risiko for, at den private støtte ophører, og at uddannelsesfonden udsættes for et øget pres.

Forslagsstillerne betragter uddannelsen som en værdifuld investering og mener derfor, at det vil være ganske rimeligt at give mulighed for skattefri afskrivning på studielån. Afskrivningen er i forslaget begrænset til tilbagebetaling af lån, der er ydet af ungdommens uddannelsesfond og Dansk Studiefond, hvilket dels skyldes, at en sådan ordning rent faktisk har vist sig mulig at praktisere i Norge, og dels skyldes, at man i den danske betænkning om de studerendes økonomiske vilkår ikke mente at kunne strække sig videre. Hvis man på anden måde både kan sikre sig, at det er de dertil kvalificerede, som har modtaget